

تعاون، سال بیستم، شماره ۲۰۴ و ۲۰۵، تیر و مرداد ۱۳۸۸

بررسی و تحلیل ویژگیهای تعاوینهای برتر کشور در سال ۱۳۸۷

حسین فیض آبادی، علیرضا بصیری، زینب رجائی صدر^۱

چکیده

معرفی هرساله تعاوینهای برتر توسط وزارت تعاون با هدف توسعه و ترویج فرهنگ تعاون و ایجاد انگیزه در تعاونگران انجام می‌شود. این بررسی نیز با استفاده از اطلاعات و داده‌های مربوط به ۳۵۱ شرکت تعاونی برتر در سال ۱۳۸۷ – که توسط وزارت تعاون (سومین جشنواره تعاوینهای برتر) اعلام و منتشر شد – انجام پذیرفته است. هدف اصلی این مطالعه بررسی و تحلیل ویژگیهای تعاوینهای برتر سال ۱۳۸۷ بوده است. به این منظور ویژگیهای این تعاوینها در سه دوره قبل از سال ۱۳۷۰، سال ۱۳۷۰ تا ۱۳۸۰ و دوره بعد از سال ۱۳۸۰ بررسی و مقایسه شده است.

نتایج نشان می‌دهد که بیشترین تعداد تعاونی برتر از سال ۱۳۸۰ به بعد ثبت شده‌اند و تقریباً در تمامی تعاوینها تعداد متوسط اعضا در طول زمان روند کاهشی داشته است. همچنین نقش این تعاوینها در ایجاد اشتغال روند رو به رشد داشته است. ۶ ویژگی شاخص و مطرح نیز برای

۱. به ترتیب: رئیس اداره تعاون شهرستان بجنورد، مدیر کل تعاون خراسان شمالی و دانشجوی رشته علوم اجتماعی
e-mail: feiz1376@yahoo.com

این تعاوینها در نظر گرفته شد که در بین این ویژگیها بیشترین سهم مربوط به اشتغال‌زایی و رضایتمندی اعضا و کمترین آن نیز مربوط به کارآفرینی و کیفیت ارائه کالا و خدمات است. در خصوص ۷ اصل تعاون بیشترین تأکید تعاوینها بر تربر اصل آموزش و اطلاع رسانی بوده است.

کلیدواژه‌ها:

تعاونی برتر، اصول تعاون، اشتغال

مقدمه

امروزه تعاون، همیاری، تقویت روح تفکر و مشارکت جمعی ابزارهای مناسب در برقراری عدالت و توسعه همه‌جانبه محسوب می‌شوند و بخش تعاون با رویکرد اقتصاد اجتماعی تنها بخش اقتصادی است که با بهره‌گیری از عوامل یادشده با تأکید بر ارزش انسانی و تشریک مساعی رو به سوی اقتصاد مردمی دارد. با توجه به نقش و اهمیت این بخش در بستر سازی برای دعوت آحاد مردم به مشارکت آسان در عرصه‌های اقتصادی، معرفی توانمندی بخش تعاون و تقویت این بخش از اقتصاد کشور به مظور ایجاد اشتغال پایدار، ارتقای سهم اقتصاد تعاوی در تولید ناخالص ملی، گسترش نقش مؤثر تعاون در سطوح عالی تصمیم‌گیری اقتصادی کشور بسیار حیاتی است.

بر این اساس وزارت تعاون از سال ۱۳۸۵ با هدف توسعه و ترویج فرهنگ تعاون و ایجاد انگیزه در تعاؤنگران، به معرفی هر ساله تعاوینها برتر در قالب جشنواره‌ای پرداخته است. براساس استانداردهای وزارت تعاون، تعاوی برتر کلاً به تعاوی ای گفته می‌شود که ضمن رعایت الزامات قانونی مرتبط و اختصاصی هر گرایش، در رشته فعالیت خود نسبت به سایر تعاوینها هم رشته وضعیت مطلوبتری داشته باشد. مهمترین ویژگی تعاوینها برتر و در واقع معیار انتخاب آنها عبارتند از:

۱. از بُعد اجتماعی شامل: برخورداری از مبانی و اصول تعاقنی در توسعه تعاقنیها و تعامل مناسب اعضاء، مدیران و بازرسان تعاقنی
۲. از بُعد اقتصادی شامل: بهره‌گیری مناسب از سرمایه شرکت، برخورداری از حد مطلوب تولیدات و خدمات، برخورداری از تراز مثبت اقتصادی
۳. از بُعد حقوقی در برگیرنده: رعایت قوانین و مقررات بخش تعامل، دارا بودن دستور عمل‌ها و آین‌نامه‌های اداری- مالی لازم و اجرای آنها، برگزاری بموضع مجامع در نوبت اول و به حداقل رساندن نارضایتی و شکایت از تعاقنی
۴. از بُعد مدیریتی شامل: تکریم اعضاء و مشتری‌مداری و اجرای سازوکارهای لازم، رعایت اصول و ارزش‌های تعامل و به کارگیری مدیریت مشارکتی، دارا بودن گواهینامه‌های کیفیت و تلاش در جهت توسعه توانمندی‌های اعضاء.
- در راستای انتخاب تعاقنیها برتر، از مهمترین اطلاعات ارائه شده هر شرکت تعاقنی می‌توان به موارد: تعداد اعضاء، میزان استغلال زایی، مقدار سرمایه، سال تأسیس، مهمترین فعالیتهاي شرکت تعاقنی و مهمترین ویژگی‌های شرکت تعاقنی اشاره کرد.
- تعاقنی‌ایی که به عنوان تعاقنی برتر انتخاب می‌شوند علاوه بر اینکه به لحاظ ظاهری تعاقنی قلمداد می‌شوند، از نظر ماهیت شرکت تعاقنی نیز قطعاً برتر از سایر شرکتهای تعاقنی می‌باشند. لذا بررسی و تحلیل ویژگی‌های این گونه تعاقنیها، به عنوان یک نمونه از کل تعاقنی‌های کشور، اهمیت ویژه‌ای دارد. در واقع بحث اصلی در مطالعه حاضر این است که با توجه به اطلاعات موجود از شرکتهای تعاقنی برتر کل کشور در سال ۱۳۸۷، این تعاقنیها دارای چه ویژگی‌ای هستند؟ و این ویژگیها تا چه حد با ماهیت شرکت تعاقنی ارتباط دارد؟
- یادآوری می‌شود که سومین جشنواره تعاقنی‌های برتر در مهرماه سال ۱۳۸۷ برگزار گردید که در آن مجموعاً حدود ۳۶۰ تعاقنی و اتحادیه استانی و فرادرستی به عنوان تعاقنی برتر شناخته شدند که از بین این تعاقنیها ۶ تعاقنی با عنوان تعاقنی‌های ویژه، ۲۳ تعاقنی در سطح ملی و ۳۰ تعاقنی در سطح استانی معرفی گردند.

نتایج و بحث

در این تحقیق با بررسی کلیه اطلاعات و داده‌های در دسترس که مربوط به ۳۵۱ شرکت تعاونی برتر از ۱۵ گرایش و ۳۰ استان کشور می‌شد، مشخص گردید که بیشترین تعداد شرکت تعاونی برتر متعلق به استانهای آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، تهران و خراسان رضوی و کمترین آن مربوط به استانهای قم و هرمزگان می‌باشد (جدول ۱).

جدول ۱. تعداد شرکتهای تعاونی برتر سال ۱۳۸۷ در استانهای مختلف

ردیف	نام استان	ردیف	نام استان	ردیف	نام استان	ردیف	نام استان
۱	اردبیل	۱۱	فارس	۱۶	۳/۱	۱۰	
۲	اصفهان	۱۲	قزوین	۱۷	۳/۴	۱۲	
۳	ایلام	۸	قم	۱۸	۲/۳	۶	
۴	آذربایجان شرقی	۱۵	کردستان	۱۹	۴/۳	۱۲	
۵	آذربایجان غربی	۱۵	کرمان	۲۰	۴/۳	۸	
۶	بوشهر	۱۳	کرمانشاه	۲۱	۳/۷	۹	
۷	تهران	۱۵	کهگیلویه و بویر احمد	۲۲	۴/۳	۱۲	
۸	چهارمحال و بختیاری	۱۲	گلستان	۲۳	۳/۴	۱۴	
۹	خراسان جنوبی	۱۱	گیلان	۲۴	۳/۱	۱۳	
۱۰	خراسان رضوی	۱۵	لرستان	۲۵	۴/۳	۹	
۱۱	خراسان شمالی	۱۲	مازندران	۲۶	۳/۴	۱۲	
۱۲	خوزستان	۱۳	مرکزی	۲۷	۳/۷	۱۴	
۱۳	زنجان	۱۲	هرمزگان	۲۸	۳/۴	۶	
۱۴	سمنان	۱۴	همدان	۲۹	۴	۱۰	
۱۵	سیستان و بلوچستان	۱۴	یزد	۳۰	۴	۱۲	
مجموع							
۱۰۰	۳۵۱						

از نظر گرایش، بیشترین تعداد تعاونی از گرایشهای کشاورزی، صنعت و خدمات انتخاب شده‌اند و کمترین تعداد مربوط به گرایشهای آموزشگاهی و عمرانی می‌باشد (جدول ۲).

جدول ۲. تعداد شرکتهای تعاونی برتو سال ۱۳۸۷ بر اساس گرایش

ردیف	گرایش	تعداد	ردیف	درصد	تعداد	ردیف	گرایش	تعداد	درصد
۱	اتحادیه	۲۳	۶/۶	۹	مسکن	۲۸	۸		
۲	اعتبار	۲۵	۷/۱	۱۰	آموزشگاهی	۷	۲		
۳	تأمین نیاز تولید کنندگان	۲۵	۷/۱	۱۱	معدنی	۱۹	۵/۴		
۴	تأمین نیاز مصرف کنندگان	۲۹	۸/۳	۱۲	حمل و نقل	۲۸	۸		
۵	تأمین نیاز صنوف خدماتی	۱۳	۳/۷	۱۳	خدمات	۳۰	۸/۵		
۶	زنان	۲۶	۷/۴	۱۴	صنعت	۳۲	۹/۱		
۷	عمرانی	۱۴	۴	۱۵	فرش	۲۰	۵/۷		
۸	کشاورزی	۳۲	۹/۱	مجموع		۳۵۱	۱۰۰		

از نظر سال تأسیس، قدیمی‌ترین شرکت تعاونی مربوط به سال ۱۳۴۱ و جدیدترین متعلق به سال ۱۳۸۷ می‌باشد. در این تحقیق برای تحلیل بیشتر، تعاونیها در قالب سه دوره زمانی زیر بررسی شدند:

۱. دوره قبل از سال ۱۳۷۰ (قبل از تأسیس وزارت تعاون)، ۲. دوره ۱۳۷۰ تا ۱۳۸۰ و ۳. دوره ۱۳۸۰ به بعد. بیشترین شرکت تعاونی مربوط به دوره ۱۳۸۰ به بعد و کمترین آن نیز متعلق به دوره قبل از سال ۱۳۷۰ می‌باشد (جدول ۳).

جدول ۳. تعداد و درصد شرکتهای تعاونی بر اساس دوره‌های مختلف زمانی

ردیف	دوره زمانی	تعداد	درصد
۱	قبل از سال ۱۳۷۰	۸۱	۲۳/۱
۲	۱۳۷۰ تا ۱۳۸۰	۱۲۴	۳۵/۴
۳	۱۳۸۰ به بعد	۱۴۶	۴۱/۶
۴	کل سالها	۳۵۱	۱۰۰

بنابراین، به طور خلاصه می‌توان گفت تعاوینهای برتر متعلق به استانهای بزرگ کشور و از نظر گرایش به فعالیتهای صنعت، خدمات و کشاورزی مربوط بوده و عمدهاً بعد از سال ۱۳۸۰ به ثبت رسیده‌اند.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

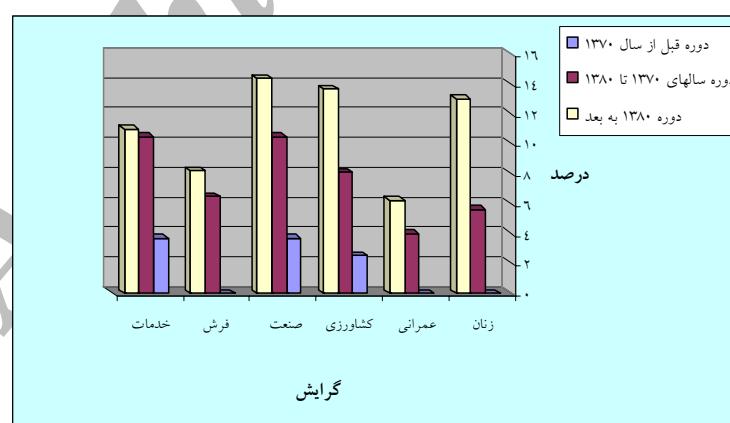
در این بخش ابتدا به تجزیه و تحلیل کمی داده‌های مانند اشتغال، تعداد اعضا و تعداد تعاوینی پرداخته و سپس ویژگیهای شرکتهای تعاوینی در سه دوره زمانی بررسی و تحلیل می‌شود.

۱. تجزیه و تحلیل کمی داده‌ها

۱.۱. تعداد تعاوینی

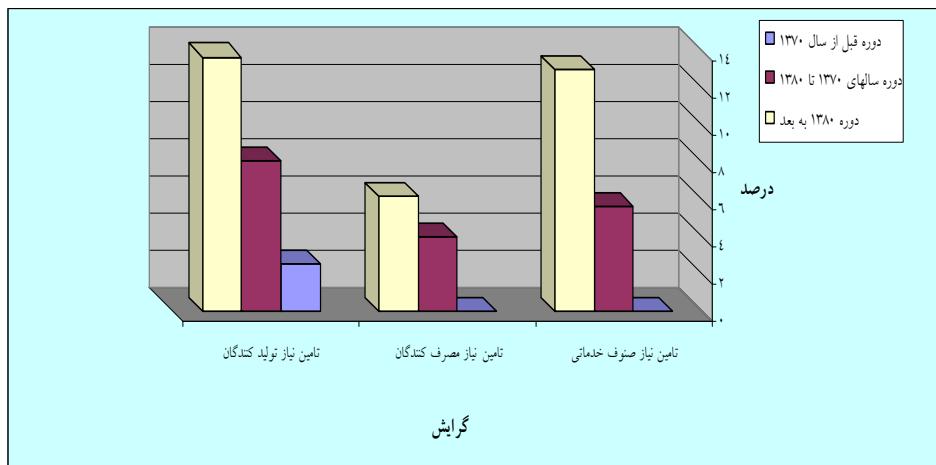
از مجموع ۳۵۱ شرکت تعاوینی برتر، ۸۱ تعاوینی قبل از سال ۱۳۷۰، ۱۲۴ تعاوینی بین سال ۱۳۷۰ تا سال ۱۳۸۰ و ۱۴۶ تعاوینی بعد از سال ۱۳۸۰ به ثبت رسیده‌اند.

در کل، انتخاب تعاوینهای برتر در گرایشهای زنان، عمرانی، کشاورزی، خدمات، صنعت و فرش نسبت به کل گرایشها در سه دوره روند افزایشی داشته است (نمودار ۱). البته یادآوری می‌شود که در گرایشهای زنان، عمرانی، آموزشگاهی و فرش قبل از ۱۳۷۰ تعاوینی‌ای به ثبت نرسیده و در نتیجه، وجود نداشتند.

نمودار ۱. میزان انتخاب تعاوینهای برتر در چند گرایش بر اساس سال تأسیس (سه دوره مختلف)

انتخاب تعاوینهای برتر در گرایش‌های تأمین نیاز تولیدکنندگان، مصرف کنندگان و صنوف خدماتی طی دوره‌های مختلف روند نزولی داشته است (نمودار ۲). به عبارتی می‌توان نتیجه گرفت در اوایل، تشکیل تعاوینها بیشتر منحصر به گرایش‌های تأمین نیاز بوده که طی دوره‌های بعدی به سایر گرایشها سوق داده شده است.

نمودار ۲. میزان انتخاب تعاوینهای برتر در گرایش‌های تأمین نیاز بر اساس سال تأسیس (سه دوره مختلف)

در جدول ۴ تعداد تعاوینهای برتر و سهم هر یک از آنها از کل تعاوینهای برتر به تفکیک گرایش در سه دوره مختلف به طور جداگانه و کل دوره نشان داده شده است.

جدول ۴. تعداد و درصد تعاوینهای برتر به تفکیک گرایش در دوره‌های مختلف زمانی

ردیف	گرایش	قبل از ۱۳۷۰		۱۳۷۰ تا ۱۳۸۰		بعد از ۱۳۸۰		ردیف	کل دوره‌ها
		درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد		
۱	اتحادیه	۷/۴	۶	۷/۳	۹	۵/۵	۸	۲۳	۶/۶
۲	اعتبار	۸/۶	۷	۱۰/۵	۱۳	۳/۴	۵	۲۵	۷/۱
۳	تأمین نیاز تولیدکننده	۱۱/۱	۹	۸/۱	۱۰	۴/۱	۶	۲۵	۷/۱
۴	تأمین نیاز مصرف کننده	۲۲/۲	۱۸	۶/۵	۸	۲/۱	۳	۲۹	۸/۳

۱۵۰ جدول ۴

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶
۳/۷	۱۳	۲/۱	۳	۲/۴	۳	۸/۶	۷			صنوف خدماتی	۵				
۷/۴	۲۶	۱۳	۱۹	۵/۶	۷	۰	۰			زنان	۶				
۴	۱۴	۶/۲	۹	۴	۵	۰	۰			عمرانی	۷				
۹/۱	۳۲	۱۳/۷	۲۰	۸/۱	۱۰	۲/۵	۲			کشاورزی	۸				
۸	۲۸	۶/۲	۹	۵/۶	۷	۱۴/۸	۱۲			مسکن	۹				
۲	۷	۱/۲	۳	۳/۲	۴	۰	۰			آموزشگاهی	۱۰				
۵/۴	۱۹	۳/۴	۵	۱۰/۵	۱۳	۱/۲	۱			معدنی	۱۱				
۸	۲۸	۴/۸	۷	۴/۸	۶	۱۸/۵	۱۵			حمل و نقل	۱۲				
۸/۵	۳۰	۱۴/۴	۲۱	۶/۵	۸	۱/۲	۱			خدمات	۱۳				
۹/۱	۳۲	۱۱	۱۶	۱۰/۵	۱۳	۲/۷	۳			صنعت	۱۴				
۵/۷	۲۰	۸/۲	۱۲	۶/۵	۸	۰	۰			فرش	۱۵				
۱۰۰	۳۵۱	۱۰۰	۱۴۶	۱۰۰	۱۲۴	۱۰۰	۸۱			کل					

۲.۱ تعداد اعضا

در این قسمت برای بررسی تعداد اعضای تعاوینها در گرایش‌های مختلف از متوسط تعداد اعضا (تعداد کل اعضای تعاوینها هر گرایش تقسیم بر تعداد تعاوینها آن گرایش) استفاده شده است. از این نظر تعاوینها تأمین نیاز اعم از تولیدکنندگان، مصرفکنندگان و صنوف خدماتی دارای بیشترین عضویت و بعد از آنها تعاوینها مسکن قرار دارند. کمترین تعداد اعضا نیز مربوط به تعاوینها معدنی، کشاورزی، فرش و زنان می‌باشد. زمانی که متوسط تعداد اعضا در گرایش‌های مختلف بر اساس دوره‌های زمانی بررسی می‌گردد، نتایج زیر قابل استنباط می‌باشد:

- متوسط تعداد اعضا از قبل از سال ۱۳۷۰ به بعد کاهش چشمگیر داشته است. به عبارتی از تعداد تعاوینها پر عضو در دوره‌های اخیر کاسته شده است.
- متوسط تعداد اعضا در تعاوینها تأمین نیاز تولیدکنندگان، تأمین نیاز صنوف خدماتی، زنان، عمرانی، مسکن، آموزشگاهی، حمل و نقل، صنعت و فرش در طول دوره‌های مختلف روند کاهشی داشته است.

- متوسط تعداد اعضا در گرایش‌های اتحادیه و خدمات در طول دوره‌های مختلف روند افزایشی داشته است.

بنابراین می‌توان گفت با اینکه تقریباً در تمامی تعاوینها تعداد متوسط اعضا در طول زمان کاهش یافته، تشکیل تعاوینهای ۷ نفره و خانوادگی در حال حاضر بیشتر از گذشته رواج پیدا کرده است.

۳.۱. اشتغال

برای مقایسه اجمالی تعاوینها در گرایشها و سالهای مختلف از شاخص متوسط اشتغال (تعداد کل شاغلان در هر گرایش تقسیم بر تعداد تعاوینهای آن گرایش) استفاده و مشخص شد که در گرایش‌های مختلف بیشترین متوسط اشتغال مربوط به گرایش‌های آموزشگاهی، تأمین نیاز مصرف کنندگان و تأمین نیاز صنوف خدماتی می‌باشد.

برای بررسی دقیق‌تر وضعیت اشتغال تعاوینهای برتر از شاخص نسبت اشتغال به اعضا (تعداد شاغلان تقسیم بر تعداد کل اعضا) بهره گرفته شده است. این شاخص نشان می‌دهد که در کدام نوع تعاوینها تعداد شاغلان آن نسبت به اعضا بیشتر و در کدام نوع تعاوینها کمتر است. اگر گرایش اتحادیه را به علت اینکه اعضای آنها اشخاص نبوده و تعاوینها هستند، در این مقایسه دخالت نداشیم، به این نتیجه می‌رسیم که تنها در گرایش‌های فرش و خدمات تعداد اشتغال در سه دوره بالاتر از اعضا می‌باشد و در سایر تعاوینها این نسبت در یک یا دو دوره کمتر از یک است که نشان می‌دهد تعداد شاغلان تعویضی در مقایسه با تعداد اعضا آن کمتر می‌باشد.

اگر تعاوینهای زنان، کشاورزی، معدنی، حمل و نقل، خدمات، صنعت و فرش را تعاوینهایی در نظر بگیریم که ماهیت اشتغالزایی دارند به این نتیجه می‌رسیم که نسبت کل اشتغال به اعضا در طول دوره‌های مختلف روند افزایشی داشته به گونه‌ای که در دوره قبل از ۱۳۷۰ برابر ۲۴٪ بوده و در دوره های ۱۳۸۰ و ۱۳۸۰ تا ۱۳۷۰ به بعد به ترتیب به ۲۰٪ و ۲۵٪ رسیده است (جدول ۵).

لذا می‌توان گفت تأکید بر اشتغال‌زایی تعاوینها و قدرت تعاوینها در رفع معصل بیکاری در سالهای اخیر شدت یافته است.

جدول ۵. نسبت اشتغال به اعضا (تعداد شاغلان به تعداد اعضای تعاوینها) براساس دوره و گرایش

ردیف	گرایش	قبل از ۱۳۷۰	۱۳۸۰ تا ۱۳۷۰	بعد از ۱۳۸۰
۱	زنان	-	۰/۳۳	۱/۹۹
۲	کشاورزی	۲/۰۰	۰/۳۸	۰/۹۰
۳	معدنی	۳/۵۷	۰/۶۷	۰/۸۸
۴	حمل و نقل	۰/۲۶	۱/۸۹	۲/۶۸
۵	خدمات	۱/۶۴	۷/۳۱	۱/۶۳
۶	صنعت	۰/۲۰	۷/۵۰	۶/۰۵
۷	فرش	-	۶/۴۴	۱۲/۶۰
نسبت کل				۲/۶۵

۲. تجزیه و تحلیل ویژگیهای تعاوینها برتر

در این قسمت هدف پاسخگویی به این سؤال است که ماهیت شرکتهای تعاوینی برتر چگونه است؟ در واقع این تعاوینها دارای چه ویژگیهایی هستند و بر حسب اینکه در چه زمانی به ثبت رسیده‌اند، چه مشخصاتی دارند. به این منظور از ویژگیهای این شرکتهای تعاوینی که توسط خود آنها اظهار شده، استفاده گردیده است. این ویژگیها نشاندهنده تأکید تعاوینها بر موارد خاصی می‌باشد که آنها را برتر ساخته است.

برای مطالعه دقیقتر مهمترین ویژگیهای مورد اشاره تعاوینها برتر، این ویژگیها به تفکیک و براساس دوره‌های مختلف تأسیس تعاوینها بررسی می‌شوند.

۱.۲. ویژگیهای عمومی

۱.۱.۲. اشتغال‌زایی

بیشترین ویژگی‌ای که تعاوینها برتر به آن اشاره کرده‌اند اشتغال‌زایی می‌باشد. می‌توان گفت ویژگی اساسی و مهمترین ویژگی یک تعاوی از نظر مدیران شرکتهای تعاوی،

اشتغال‌زایی آن تعاوی نمی‌باشد. سهم این ویژگی به عنوان مهمترین ویژگی از کل ویژگیها از ۲۵ درصد در دوره قبل از ۱۳۷۰ به ۳۰ درصد در دوره ۱۳۸۰ تا ۱۳۷۰ و نهایتاً به ۳۴ درصد در دوره سال ۱۳۸۰ به بعد افزایش یافته است. در واقع تأکید مدیران تعاویها بر کاهش مشکل بیکاری از طریق تعامل همگام با تحولات جامعه بوده است.

تأکید بر اشتغال‌زایی در بین گرایشهای مختلف نیز قابل تأمل است. ییشترین تأکید تعاویها برتر بر اشتغال‌زایی مربوط به گرایشهای حمل و نقل، فرش، زنان و کشاورزی می‌باشد. کمترین آن نیز به ترتیب مربوط به گرایشهای آموزشگاهی، اعتبار و صنوف خدماتی است.

۲.۱.۲. نوآوری و کارآفرینی

این ویژگی از مواردی است که تعاویها برتر کمترین اشاره و توجه را به آن داشته‌اند. در واقع باید گفت که این ویژگی نیازمند توجه و تقویت است، چرا که عاملی برجسته در موفقیت آنها به شمار می‌آید. هر چند سهم این ویژگی بسیار اندک است، اما در بررسی تحولات آن در دوره‌های مختلف مشخص می‌گردد که تأکید بر این عامل روند افزایشی داشته است. به عبارتی هیچ کدام از تعاویها قبل از سال ۱۳۷۰ به این ویژگی اشاره نداشته‌اند، در صورتی که در تعاویها دوره ۱۳۷۰ تا ۱۳۸۰ تأکید بر این ویژگی ۱ درصد و در تعاویها بعد از سال ۱۳۸۰ به ۳ درصد افزایش یافته است.

در بین گرایشهای مختلف تأکید بر این ویژگی به ترتیب مربوط به گرایشهای عمرانی، زنان، فرش، معدنی و تأمین نیاز تولیدکنندگان می‌باشد. در سایر گرایشها نیز به این ویژگی به عنوان یک ویژگی مؤثر بر موفقیت تعاویها هیچ اشاره‌ای نشده است.

۳.۱.۲. رضایتمندی اعضا

مدیران تعاویها برتر بعد از عامل اشتغال‌زایی بیشتر از همه بر رضایتمندی اعضا به عنوان ویژگی مؤثر بر موفقیت تعاویها تأکید داشته‌اند. در بین گرایشهای مختلف بیشتر، تعاویها پرعصو این ویژگی را مؤثر دانسته‌اند. از جمله این گرایشها می‌توان به گرایشهای اعتبار، صنوف خدماتی، تأمین نیاز مصرف کنندگان و تولیدکنندگان اشاره کرد. طبیعتاً در

تعاونیهای کم عضو (مانند گرایشهای عمرانی، صنعت و کشاورزی) این ویژگی کم رنگ تر بوده است.

در طول دوره‌های مختلف تأکید بر این ویژگی روند کاهشی داشته به گونه‌ای که در بین تعاونیهای قبل از سال ۱۳۷۰ سهم این ویژگی از کل ویژگیها ۲۶ درصد و در تعاونیهای ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۰ برابر ۱۶ درصد و در تعاونیهای بعد از سال ۱۳۸۰، ۱۳ درصد بوده است. مهمترین علت این کاهش، افزایش تعاونیهای کم عضو بوده است. در واقع در دوره‌های قبل اکثر تعاونیها عمدتاً با گرایش تأمین نیاز و با تعداد اعضای زیاد به ثبت می‌رسید که طبعاً در حال حاضر با زیاد و متنوع شدن گرایشها، تعداد اعضای آنها نیز کاهش یافته است.

۴.۱.۲. کیفیت ارائه کالا و خدمات

سهم این عامل از سایر ویژگیهای عنوان شده ۶ درصد و اشاره به این عامل بیشتر مربوط به تعاونیهای عمرانی، صنعت، فرش و معدنی بوده است. تأکید بر این عامل در دوره‌های مختلف روند افزایشی داشته به گونه‌ای که تعاونیهای قبل از سال ۱۳۷۰ این عامل را فقط ۴ درصد تعاونیهای دوره ۱۳۷۰ تا ۱۳۸۰ و ۶ درصد تعاونیهای بعد از سال ۱۳۸۰ آن را ۸ درصد مؤثر دانسته‌اند.

۵.۱.۲. رعایت استانداردها

این عامل در مجموع ۸ درصد از کل ویژگیهای تعاونیهای پرتر را شامل می‌شود. این ویژگی نیز در طی دوره‌های مختلف روند افزایشی داشته است به نحوی که سهم آن در قبل از سال ۱۳۷۰ برابر با ۵ درصد، در دوره ۱۳۷۰ تا ۱۳۸۰ معادل ۸ درصد و در دوره ۱۳۸۰ به بعد ۹ درصد بوده است. در بین گرایشهای مختلف نیز بیشترین تأکید بر این عامل مربوط به گرایشهای اتحادیه، صنعت، حمل و نقل و مسکن بوده است.

۶.۱.۲. فناوری نوین

سهم این عامل در مجموع ۵ درصد بوده که در دوره‌های مختلف تفاوت آشکاری نداشته است. نکته قابل توجه این است که در بین گرایشهای مختلف، تعاونیهای کشاورزی

بیشترین تأکید را بر این عامل در مقایسه با سایر گرایشها داشته‌اند. به عبارتی می‌توان گفت در تعاوینهای کشاورزی استفاده از فناوری نوین یکی از عوامل موفقیت آنها محسوب می‌گردد که این عامل در سایر تعاوینها کم‌رنگ‌تر است.

۲.۲. پایندی به اصول تعاون

سهم اصول تعاون در مجموع ویژگیها در تمام دوره‌ها ۱۴ درصد بوده است. به عبارتی از تمام ویژگیهایی که تعاوینهای برتر در گرایشها و دوره‌های مختلف بیان کردۀ‌اند، ۱۴ درصد مربوط به اصول تعاون بوده است. این سهم در دوره قبل از ۱۳۷۰ برابر ۱۵ درصد، در دوره ۱۳۷۰ تا ۱۳۸۰ معادل ۱۴ درصد و در دوره ۱۳۸۰ به بعد ۱۳ درصد بوده است (جدول ۶).

جدول ۶. سهم تأکید بر اصول تعاون از مجموع ویژگیهای تعاوینهای برتر به تفکیک گرایش

در کل سه دوره

ردیف	گرایش	سهم تأکید بر اصول تعاون از کل ویژگیها(درصد)
۱	اتحادیه	۳۲
۲	اعتبار	۷
۳	تأمین نیاز تولید	۲۱
۴	تأمین نیاز مصرف	۶
۵	صنوف خدماتی	۱۲
۶	زنان	۲۹
۷	عمرانی	۶
۸	کشاورزی	۱۰
۹	مسکن	۱۶
۱۰	آموزشگاهی	۷۱
۱۱	معدنی	۶
۱۲	حمل و نقل	۵
۱۳	خدمات	۱۳
۱۴	صنعت	۳
۱۵	فرش	۱۸
	سهم کل گرایشها	۱۴

همان‌گونه که در جدول ۶ ملاحظه می‌شود، تعاوینهای آموزشگاهی، اتحادیه و زنان بالاترین رتبه را از نظر تأکید بر اصول تعاون دارند. در نقطه مقابل در تعاوینهای حمل و نقل، معدنی، تأمین نیاز مصرف کنندگان و عمرانی کمترین تأکید بر اصول تعاون مشاهده می‌شود. در ادامه، تأثیر هر یک از اصول تعاون در دوره‌های مختلف بررسی می‌شود.

۱.۱.۲.۲ اصل آموزش و اطلاع‌رسانی

بیشترین تأکید تعاوینهای برتر از بین اصول تعاون، اصل آموزش و اطلاع‌رسانی به اعضا می‌باشد که بالاترین سهم را در بین اصول تعاون به خود اختصاص داده است. تأکید بر اصل آموزش در دوره قبل از سال ۱۳۷۰ برابر 4% درصد بوده که در دوره‌های بعدی یعنی ۱۳۷۰ تا ۱۳۸۰ و همچنین دوره بعد از سال ۱۳۸۰ به 7% درصد افزایش یافته است. لذا می‌توان گفت که جهتگیری تعاوینها نسبت به ارتقای سطح دانش و معلومات اعضا و توجه به آموزش نسبت به قبل کمی افزایش یافته است.

۲.۲.۲ اصول استقلال و خودگردانی تعاوینها و عضویت آزاد و اختیاری

در بین تعاوینهای برتر در تمام گرایشها و تمام دوره‌ها تقریباً هیچ‌کدام از تعاوینها این اصول را ویژگی‌های برتر کننده آن تعاوی ندانسته است (جدول ۷). در واقع می‌توان گفت این دو اصل از جمله اصولی هستند که تعاوینها شناخت کمتری از آن دارند. اصل استقلال و خودگردانی تعاوینها بیان کننده این است که یک شرکت تعاوی به عنوان شخصیت حقوقی مستقل، دارای قوه مجریه (هیئت مدیره و مدیر عامل)، قوه مقننه (مجموع عمومی) و قوه قضاییه (بازرس یا بازرسان) می‌باشد. همچنین به عنوان یک بخش جدای از بخش دولتی و خصوصی شناخته شده و در قانون اساسی نیز بر آن تأکید گردیده است.

بنابراین درخصوص این دو اصل می‌توان گفت تعاوینها شناخت کمتری نسبت به این دو اصل داشته و به‌ویژه در زمینه اصل استقلال تعاوینها دیدگاه برخی از افراد و اعضای

شرکت‌های تعوینی نسبت به شرکت تعوینی این است که شرکت‌های تعوینی مؤسسه‌ای کاملاً وابسته به دولت می‌باشند.

۳.۲.۲ اصل کنترل دموکراتیک و اصل توجه به جامعه

اصل کنترل دموکراتیک بیان می‌کند که تعوینیها با ساختار مردم‌سالارانه اداره می‌شوند و در مجتمع، هر عضو جدا از اینکه چقدر در تعوینی سهام دارد، فقط دارای یک حق رأی است. به عبارتی این اصل تأکید بر اهمیت انسان به جای سرمایه در تصمیم‌گیری‌ها دارد. اصل توجه به جامعه نیز نشانه‌بی اعتماد نبودن تعوینیها نسبت به اوضاع و احوال جامعه و تأثیرگذاری آنها بر محیط و جامعه اطراف خود است. در کل می‌توان گفت این اصول سهم بسیار ناچیزی از کل ویژگیها را در تمام دوره‌ها داشته‌اند، بهویژه تأثیر اصل کنترل دموکراتیک که بارزترین وجه تفاوت شرکت تعوینی با سایر شرکت‌های است، در حد بسیار ناچیز و کم‌رنگ بوده است.

۴.۲.۲ اصول مشارکت اقتصادی اعضا و همکاری بین تعوینی

سهم این اصول در بین کل ویژگیها طی دوره‌های مختلف روند نزولی داشته به گونه‌ای که تعوینیهای قدیمی‌تر (قبل از سال ۱۳۷۰) نسبت به تعوینیهای جدیدتر بیشتر بر این اصول تأکید داشته‌اند.

به طور خلاصه باید گفت تأکید بر رعایت اصول تعوین به عنوان ویژگی و شاخص تعوینیهای برتر، سهم کمی نسبت به سایر ویژگیها دارد. از بین این اصول اصل آموزش و اطلاع‌رسانی در بین تعوینیها از سایر اصول، شناخته‌شده‌تر می‌باشد. همچنین از بین گرایش‌های مختلف، گرایش‌های آموزشگاهی، اتحادیه و زنان نسبت به سایر گرایشها تأکید بیشتری بر اصول تعوینی داشته‌اند.

جدول ۷. سهم هر یک از اصول تعاون از کل ویژگیهای تعاوینها به تفکیک دوره های مختلف

ردیف	اصول تعاون	قبل از ۱۳۷۰	۱۳۸۰ تا ۱۳۷۰	۱۳۸۰ به بعد	کل دوره ها
۱	مشارکت اقتصادی اعضا	۵	۳	۳	۴
۲	همکاری بین تعاوینها	۴	۲	۱	۲
۳	آموزش و اطلاع رسانی	۴	۷	۷	۶
۴	کنترل دموکراتیک	۱	۱	۱	۱
۵	توجه به جامعه	۱	۱	۱	۱
۶	استقلال و خودگردانی	۰	۰	۰	۰
۷	عضویت آزاد و اختیاری	۰	۰	۰	۰
کل					
۱۵					
۱۴					

نتیجه گیری

نتایج نشان داده است که از نظر تعداد تعاونی بیشترین تعداد تعاونی برتر متعلق به تعاوینهایی است که در دوره ۱۳۸۰ به بعد به ثبت رسیده اند. از نظر تعداد اعضای تعاوینهای برتر تقریباً در تمامی تعاوینها تعداد متوسط اعضا در طول زمان روند کاهشی داشته است. در این خصوص به نظر می رسد در کل، تشکیل تعاوینهای ۷ نفره و خانوادگی در حال حاضر بیشتر از گذشته رواج پیدا کرده است. درخصوص وضعیت اشتغال تعاوینهای برتر برسیها نشان داده تأکید بر اشتغال زایی تعاوینها و قدرت آنها در رفع معصل بیکاری در سالهای اخیر شدت یافته است.

بررسی ویژگیها و شاخصهایی نیز که توسط مدیران تعاوینهای برتر ذکر شده است نشان داد ۶ ویژگی اشتغال زایی، رعایت استانداردها، استفاده از فناوری نوین، کیفیت ارائه کالا و خدمات، رضایتمندی اعضا، کارآفرینی و نوآوری، ویژگیهای شاخص و مطرح این تعاوینها هستند. در بین این ویژگیها بیشترین سهم مربوط به اشتغال زایی و رضایتمندی اعضا و کمترین آن نیز مربوط به کارآفرینی و کیفیت ارائه کالا و خدمات می باشد. درخصوص ۷ اصل تعاون

نیز بیشترین تأکید تعاونیهای برتر بر اصل آموزش و اطلاع‌رسانی می‌باشد. همچنین تقریباً هیچ کدام از تعاونیهای برتر به اصول استقلال و خودگردانی تعاونیها و عضویت آزاد و اختیاری به عنوان یک ویژگی اشاره‌ای نداشته‌اند.

جدول ۸. درصد تأکید تعاونیها بر ویژگیهای مختلف از کل ویژگیها به تفکیک

دوره‌های مختلف

ردیف	نام ویژگی یا شخص	قبل از سال ۱۳۷۰	۱۳۸۰ تا ۱۳۷۰	۱۳۸۰ به بعد	کل
۱	اشغال	۲۵	۳۰	۳۴	۳۱
۲	رعایت استانداردها	۵	۸	۹	۸
۳	فاوری نوین	۵	۵	۵	۵
۴	رعایت قوانین	۱۲	۱۱	۵	۹
۵	کیفیت کالا	۴	۶	۸	۶
۶	اصول حسابداری	۲	۳	۲	۲
۷	رضایت اعضا	۲۴	۱۶	۱۳	۱۶
۸	کارآفرینی و نوآوری	۰	۱	۳	۱
۹	ثبت عناوین	۹	۶	۸	۷
۱۰	اصول تعاون	۱۵	۱۴	۱۳	۱۴
کل					
۱۰۰					

منابع

۱. اتحادیه بین المللی تعاون(۱۳۸۵)، بیانیه هویت تعاونی از نظریه تا عمل، ترجمه اصغر بیات و بابک لعل فام ، وزارت تعاون، انتشارات پایگان.
۲. واتکیتز(۱۳۷۲)، اصول تعاون، ترجمه حسین سالگری، انتشارات وزارت تعاون.
۳. وزارت تعاون(۱۳۸۷)، لوح فشرده سومین جشنواره تعاونیهای برتر، معاونت تحقیقات، آموزش و ترویج، دفتر ترویج و توسعه مشارکتهای مردمی.